

ФОНЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛІНКОЛЬНШИРСЬКИХ ДІАЛЕКТІВ У ЗІСТАВЛЕННІ З ЛІТЕРАТУРНОЮ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ ТА ДЕЯКИМИ ПІВНІЧНИМИ БРИТАНСЬКИМИ ДІАЛЕКТАМИ

Володимир ГОШИЛИК,
V курс, факультет романо-
германської філології.
Науковий керівник – *КРАВЧЕНКО В.О.*,
кандидат філологічних наук, професор.

Територіальні та етнічні діалекти все частіше стають об'єктом дослідження в сучасній лінгвістиці, оскільки вони є складовою формування та становлення нації, народності, племені. Інтерес до діалектів зумовлений також необхідністю зафіксувати їх мовленнєві особливості, які під впливом поширення освіти можуть з часом зникнути частково, або навіть повністю.

У даній роботі нами здійснено спробу дослідити звукову систему лінкольнширських діалектів через їх зіставлення як із літературною англійською мовою, так і кількома територіально близькими північно-британськими (шотландським та сусіднім із Лінкольнширом йоркширським) діалектами, в чому власне і полягає новизна роботи. Вибір лінкольнширських діалектів для зіставлення з іншими зумовлений тим, що графство Лінкольншир відзначається давніми традиціями, а місцева мова – багатством мовленнєвих форм.

Внаслідок опрацювання рекомендованих джерел з обраної теми доходимо висновку, що надзвичайна ізольованість Лінкольнширу зумовила своєрідність та неповторність його діалектів. Специфіка цих діалектів у порівнянні з літературною англійською мовою, йоркширськими та шотландськими діалектами проявляється як у сфері вимови звуків, так і в сфері лексики. Всі ці численні лексико-фонетичні особливості лінкольнширських діалектів, обумовлені специфікою їх історичного розвитку, є результатом вже згаданої надзвичайної ізольованості території їх поширення, а також характерного для

діалектів консерватизму, що ніби цементує структуру засобу спілкування, не допускаючи жодних змін.

Проаналізувавши результати дослідження порівнюваних явищ, можна сформулювати такі висновки:

- 1) В результаті зіставлення фонетичних систем лінкольнширських діалектів та літературного стандарту англійської мови виявлено чітко окреслені численні розбіжності у вимові як голосних, так і приголосних. При цьому спостерігається відмінність діалектної реалізації окремих звуків у різних частинах графства, що свідчить про неоднорідність процесів розвитку діалектів у межах ареалу їх поширення.
- 2) У всіх трьох групах порівнюваних діалектів знаходимо відмінну від літературної вимову окремих звуків та звукосполучень. При цьому в сфері приголосних діалектна вимова звуків у переважній більшості випадків співпадає. У сфері ж голосних випадки співпадіння їх діалектної реалізації носять спонтанний характер, вказуючи на відсутність тісного міждіалектного зв'язку.
- 3) Оскільки ареали поширення лінкольнширських, йоркширських та шотландських діалектів розташовані географічно близько один від одного, передбачалося, що діалектні варіанти мови можуть бути близько спорідненими саме через їхню територіальну близькість. Ця гіпотеза до певної міри була підтверджена низкою співпадінь у їх фонетичних структурах. Цікавим є те, що діалекти Лінкольнширу мають більше спільного із шотландськими, ніж із сусідніми йоркширськими діалектами. Фактор територіальної близькості не зіграв тут жодної ролі.
- 4) Поряд із існуванням спільних рис, які можна знайти і в багатьох інших діалектах, діалекти Лінкольнширу відрізняються певними ознаками, властивими лише їм.

Зважаючи на результати дослідження, цікаво було б порівняти діалекти Лінкольнширу із деякими південними британськими діалектами й прослідкувати, з якими діалектами мова лінкольнширців має більше спільного. Але це може бути темою іншої дослідницької роботи.